

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Theologica, Ad Mentem S. P. Avgvstini, De
Radice Intolerabilivm, scandalosarum, & in praxi
perniciosarum propositionum, à summis Pontificibus
Alexandro VII, & Innocentio XI. damnatarum**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1679

De fide necessaria ad justificationem & salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38917

Patrem suum vivere; etiam dum Deus illum vult mori; malum vero & impium desiderium, quo filius desiderat Patrem mori, non obstante, quod idem Deus velit, nequè istud filii impii desiderium potest cohonestari per hoc, quod referat mortem illius, à quo vitam accepit, ad inordinato affectu desideratam hæreditatem. Idem est de aliis.

Huc quadrat & illud lib. de decem chordis c. 3.
Illo vivo, quem vis mori, te homicidam tenet Deus in corde.

Vigesima-secunda.

Non nisi fides unius Dei necessaria videtur necessitate medii, non autem explicita Remuneratoris.

Vigesima-tertia.

Fides latè dicta ex testimonio Creaturarum, similivè motivo ad justificationem sufficit.

Opponitur Doctrina S. Augustini.

Ad veram beatitudinem pervenire volentibus primo omnium fides necessaria est, sicut Apostolica docet auctoritas dicens: sine fide impossibile est placere Deo. Constat ergo neminem ad veram posse pervenire beatitudinem, nisi Deo placeat, & Deo neminem posse placere nisi per fidem. Fides namque est bonorum omnium fundamentum. Fides est humanæ salutis initium, sine hac nemo ad filiorum Dei consortium potest pervenire: quia sine ipsâ nec in hoc seculo quisquam justificationis consequitur gratiam, neque in futuro vitam possidebit æternam serm. 38. de Temp. qui est trigesimus in Append. ad tom. 10. Loquitur autem S. Pater de fide requisita ab Apostolo ad Hebr. 11. Id est de fide expli-

plicitâ, qua creditur, quod Deus sit auctor gratiæ, & inquirentibus se remunerator, per collationem præmii supernaturalis pro bonis operibus. Ex quo sequitur, quod secundum Augustinum hujusmodi fides necessaria sit ad justificationem & salutem.

Sexagesima quarta.

Absolutionis capax est homo, quantumvis laboret ignorantiâ Mysteriorum fidei, & etiamsi per negligentiam etiam culpabilem nesciat mysterium sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini nostri Iesu Christi.

Opponitur Doctrina S. Augustini.

Qui ignorat ista Mysteria, secundum Augustinum, ignorat ea, quorum cognitio necessaria est non solum necessitate præcepti, sed etiam necessitate mediæ in statu gratiæ ad justificationem & salutem, omnibus adultis usu rationis pollutibus, ut patebit ex sequentibus. Nam lib. de Corrept. & grat. c. 7. ait: *Nemo liberatur à damnatione, quæ facta est per Adam, nisi per fidem Iesu Christi, & tamen ab hac damnatione non se liberabunt, qui poterunt dicere, non se audisse Evangelium Christi, cum fides ex auditu sit.* Quantò minus se liberabunt, qui dicturi sunt, perseverantiam non accepimus? Iustior enim videtur excusatio dicentium: *Non accepimus audientiam, quam dicentium: Non accepimus perseverantiam &c.* Et lib. de spir. & lit. c. 29. *Fide Iesu Christi impetramus salutem, & quantum nobis inchoatur in re, & quantum perficienda exspectatur in spe.* Et lib. de præd. SS. c. 7. dicit de Cornelio: *Cujus acceptæ sunt Eleemosynæ, & exauditæ orationes, antequam credidisset in Christum,*

nec